

видѣвши какъ не минува никой, взеха да хорашуваѣтъ по между си, и да се пышаѣтъ колко е кой припечалилъ въ шоя день. Слѣдъ шова взеха да казуваѣтъ сънищаѣша си, кой е каковъ сънь видѣлъ. И пощо казаха всичкиѣ осшана единъ слѣпецъ, когото и поканиха другиѣ да каже и шой сънаѣтъ си. Койшо и начала да казува съ голема важносѣтъ шака : « Азъ се видѣхъ презъ шая ноцъ какъ самъ былъ въ Виенна, при царскаѣша Бахча, кояшо се выка Шенбрунъ (Хубавый Кладенецъ), гдѣшо дойде единъ прекрасенъ юноша, и ме взе за рлка, и ми рече : Ела да влѣзѣме въ Бахчаѣша, и да ти дамъ едно кошле съ желшицы. И ме пошегли по дираѣтъ си, и кашо дойдохме на големыѣше враша, шой начала да брой сплпкиѣше си, и пзброивъ ги дванасесѣтъ запре се, и ми показа опъ деснаѣша ми спрана единъ големъ Босилякъ, и пакъ рече : Видѣъ шоя Босилякъ искуби го, и ще найдешъ опъ доле му желшицыѣше, коихъ шо вземи, за да имаѣтъ доволно препышаніе за спаросѣтъ ша си. Азъ кашо чухъ шова, хванахъ Босилякаѣтъ и сосъ двѣше рлцѣ, и искубахъ го сосъ кореняѣтъ му наедно, и кашо погледнахъ, какъ подъ кореняѣтъ му споеше кошель, изъ когото свѣшеха желшицы, зарадвахсе много, и хвър-